

lituji, že kniha postrádá alespoň základní obrazovou přílohu, neboť zařazení jednoho (!) obrázku a jedné malé mapky na nečíslované s. 226 hodnotím jako nedostatečné. V tomto kontextu velmi postrádám např. zobrazení nedávno instalovaného Novákova pomníku (s. 50–51).

Ve výsledku nicméně soudím, že Vojtěch Kessler a Josef Šrámek společně napsali zdařilé dílo, které mohou s užitekem číst nejen zájemci o hradeckou bitvu a obyvatelé východních Čech, ale i mnohem širší okruh čtenářů, neboť se jedná o popularizační počín, který nabízí pestrou a inspirativní mnohost pohledů na událost. Kniha nevynáší jednoznačné a definitivní soudy, ale vše chápe v mnohem širším kontextu a zároveň hledá hlubší příčiny. Knihu bych navíc doporučoval ke čtení i studentům historické vědy, protože velmi zdařile ukazuje slabost profesionální historiografie (zejména na s. 192n.) a zároveň zásadní podíl amatérských historiků i přímých účastníků (zejména J. N. Steinského) na utváření podoby našich přestav o významu a odkazu hradecké bitvy.

Jakub Hajíček

DOI: <https://doi.org/10.54681/c.2024.2.15>

ESZTER B. GANTNER, *Die Großstadt und das Wissen. Urbane Wissensformate in Budapest 1873–1914*, Marburg: Verlag Herder-Institut, 2024, 292 s.

Herderův institut v Marburgu vydal rukopis Ester B. Gantnerové (1971–2019), své tragicky zemřelé pracovnice, která se odborně zabývala obdivuhodnou šíří témat, jako jsou židovská, migrační nebo urbánní studia, městská antropologie či digitální historie. Ve své poslední knize se Gantnerová zabývá Budapeští, přičemž k této metropoli přistupuje jako k laboratoři, v níž se proces modernizace a urbanizace jako výsledek přenosu znalostí úzce propojoval s procesem budování národa. Kniha „Metropole a vědění“ identifikuje různé strategie urbanizace v letech 1850–1914. Zkoumá propojení lokálních logik a evropských modernizačních procesů a zaměřuje se na místní adaptaci evropských znalostních formátů. Zajímá se přitom o roli odborníků a jejich networking, tedy sítí, které tyto procesy umožnily svými znalostmi, zejména v oblasti urbanistického plánování a rozvoje. V centru studie stojí Průmyslový palác první uherské národní výstavy v roce 1885 a Urania jako zvláštní „trhy“ transferu těchto znalostí. Gantnerová představuje první moderní urbánní dějiny Budapešti s tím, že analyzuje její metropolitní rozvoj prostřednictvím otázky transferu znalostí na místní úrovni.